

2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен и с оглед на това се приеме, че изискването за връзка по принцип е подходящо да гарантира постигането на целта за интеграция, може ли, без да се засягат проверката относно ограничението и изискването за пропорционалност:

- (i) да се прилага практика, при която, когато съпругът/ата с разрешение за пребиваване в държавата членка (референтното лице) е пристигнал/а за първи път в Дания на възраст от 12-13 или повече години, при преценката относно връзката на референтното лице с държавата членка значителна тежест се придава на следното: дали лицето е имало или период на дългосрочно законно пребиваване от около 12 години в държавата членка, или период на пребиваване и стабилна заетост в държавата членка, през който период му се е налагало в значителна степен да осъществява контакти и да общува с колеги и клиенти на езика на държавата членка и който период е продължил без значително прекъсване за поне четири-пет години, или период на пребиваване и стабилна заетост, през който период не му се е налагало в значителна степен да осъществява контакти и да общува с колеги и клиенти на езика на държавата членка и който период е продължил без значителни прекъсвания за поне седем-осем години,
- (ii) да се прилага практика, при която обстоятелството, че референтното лице е запазило значителна връзка с държавата си по произход чрез чести или дълготрайни посещения в нея, има тежест като доказателство за неизпълнение на изискването за връзка, докато краткосрочните периоди на престой за ваканция или обучение нямат такава тежест при предоставянето на разрешение,
- (iii) да се прилага практика, при която т.нар. положение „брак, развод и повторен брак“ има голяма тежест като доказателство за неизпълнение на изискването за връзка?

⁽¹⁾ Решение на Съда от 12 април 2016 г., ECLI:EU:C:2016:247.

⁽²⁾ Решение на Съда от 10 юли 2014 г., ECLI:EU:C:2014:2066.

Иск, предявен на 8 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-91/18)

(2018/C 142/45)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: А. Kyratsou и F. Tomat)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— Да се установи, че като е приела и оставила в сила правна уредба, съгласно която:

- i. продуктът ципуро/цикудия [спиртна напитка от гроздови джибри], произведен от „постоянни дестилерии“, се облага със ставка на акциза, намалена с 50 % спрямо стандартната национална ставка, докато алкохолните напитки, внасяни от други държави членки, се облагат със стандартната ставка на акциза, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по членове 19 и 21, във връзка с член 23, параграф 2 от Директива 92/83/ЕИО ⁽¹⁾, както и по член 110 ДФЕС,
- ii. продуктът ципуро/цикудия, произведен от „инцидентни“ дестилерии, се облага с допълнително намалена ставка на акциза, докато алкохолните напитки, внасяни от други държави членки, се облагат със стандартната ставка на акциза, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по членове 19 и 21, във връзка с член 22, параграф 1 от Директива 92/83/ЕИО и с член 3, параграф 1 от Директива 92/84/СЕЕ ⁽²⁾, както и по член 110 ДФЕС,

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

На 24 септември 2015 г. Комисията изпраща на гръцките органи мотивирано становище, съгласно което, на първо място, като облага продукта ципуро/цикудия, произведен от „постоянни дестилерии“, със ставка на акциза, намалена с 50 % спрямо стандартната национална ставка, докато алкохолните напитки, внасяни от други държави членки, се облагат със стандартната ставка на акциза, Гърция не е изпълнила задълженията си по членове 19 и 21, във връзка с член 23, параграф 2 от Директива 92/83/ЕИО, както и по член 110 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и, на второ място, като облага, при условията, предвидени в националното право, продукта ципуро/цикудия, произведен от малки „инцидентни“ дестилерии, с допълнително намалена ставка на акциза, докато алкохолните напитки, внасяни от други държави членки, се облагат със стандартната ставка на акциза, Гърция не е изпълнила задълженията си по членове 19 и 21, във връзка с член 22, параграф 1 от Директива 92/83/ЕИО и с член 3, параграф 1 от Директива 92/84/ЕИО, както и по член 110 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

Разпоредбите на правото на Съюза, които уреждат хармонизирането на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки, не предвиждат прилагането на намалена ставка на акциза за продукта ципуро/цикудия. Освен това облагането с допълнително намалена ставка на акциза на продукта ципуро/цикудия, произведен от малки „инцидентни“ дестилерии, не съответства на приложимите разпоредби на Директива 92/83/ЕИО, във връзка с относимите разпоредби на Директива 92/84/ЕИО. Следователно по отношение на тази мярка действащата гръцка правна уредба нарушава посочените директиви. Същевременно тя нарушава член 110 ДФЕС, първа алинея, тъй като налага по-неблагоприятно данъчно третиране на вносните алкохолни напитки, сходни с продукта ципуро/цикудия, и нарушава член 110 ДФЕС, втора алинея, тъй като защитава непряко продукта ципуро/цикудия, в сравнение с други алкохолни напитки, които предимно се внасят от други държави членки и се конкурират с този местен продукт.

⁽¹⁾ Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки (ОВ L 316, 1992 г., стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 152 и поправка в ОВ L 60, 2015 г., стр. 70).

⁽²⁾ Директива 92/84/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година относно сближаването на акцизните ставки на алкохола и алкохолните напитки (ОВ L 316, 1992 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 159).

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Köln (Германия), постъпило на 13 февруари 2018 г. — Klaus Manuel Maria Brisch

(Дело C-102/18)

(2018/C 142/46)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Köln

Страни в главното производство

Заявител: Klaus Manuel Maria Brisch

Преюдициален въпрос

Задължително ли е за заявлението за европейско удостоверение за наследство по член 65, параграф 2 от Регламент № 650/2012 ⁽¹⁾ да се използва изготвен в съответствие с процедурата по консултиране по член 81, параграф 2 от същия регламент формуляр IV (приложение 4) съгласно член 1, параграф 4 от Регламента за изпълнение на Регламент № 650/2012 ⁽²⁾, или е само факултативно?

⁽¹⁾ Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство (ОВ L 201, 2012 г., стр. 107).

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 1329/2014 на Комисията от 9 декември 2014 година за изготвяне на формулярите, посочени в Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство (ОВ L 359, 2014 г., стр. 30).